

การทุจริตทางวิชาการ : ปัญหาที่บั่นทอนความเข้มแข็งของสังคม Academic Dishonesty : The Problem that Weakens the Strength of the Society

นาวาเอกหญิง ดร.พว.ธนพร แยมสุดา*
CAPT Thanaporn Yaemsuda, R.N., Ph.D.*

บทคัดย่อ

นักศึกษาและนักวิชาการถูกคาดหวังว่าจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติอย่างมีมาตรฐานเชิงจริยธรรมของสังคมโดยเฉพาะในเรื่องการสร้างผลงานทางวิชาการ การทุจริตทางวิชาการเป็นการกระทำที่บั่นทอนความเข้มแข็งของสังคมโดยรวม เนื่องจากการเรียนรู้ในสถาบันการศึกษา การศึกษาค้นคว้าผลงานทางวิชาการ และการสร้างผลงานทางวิชาการเป็นพื้นฐานของการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และเป็นองค์ความรู้ที่สังคมจะนำประโยชน์ไปใช้ในการพัฒนาประเทศชาติ คุณค่าขององค์ความรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องมีกระบวนการได้มาอย่างมีมาตรฐานทางจริยธรรม บทความนี้ผู้เขียนขอเสนอให้เห็นปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ความสำคัญของการทุจริตทางวิชาการ สาเหตุ และแนวทางการแก้ปัญหาการทุจริตทางวิชาการ

คำสำคัญ : ทุจริตทางวิชาการ ผลงานทางวิชาการ

Abstract

Students and scholars are expected to know, understand, and practice in accordance with society's ethical standard, especially when producing academic work. Academic dishonesty is an act that weakens the strength of the society as a whole, because institutional education, academic research, and academic achievement are the foundation of learning society, and the knowledge gathered from the academic field will be used to develop the country. The value of knowledge can only be acquired through ethical and standardized measure. In this article, the author represents some corruption problems in Thai society, the importance of academic dishonesty, causes, and solutions to solve the problems.

Keywords : academic dishonesty, academic work

* ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบเรือ ศูนย์วิทยาการ กรมแพทย์ทหารเรือ

บทนำ

ในปัจจุบันจะพบว่ามีการตีพิมพ์การทุจริต ฉ้อโกง หรือปัญหาการคอร์รัปชันในหลากหลายรูปแบบที่เกิดขึ้นอยู่ทั่วโลก ปัญหาเหล่านี้มีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงและมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลาควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ดังเช่นในสมัยก่อนๆ จะพบว่าศิลปินหรือนักเขียนมีการนำข้อความ รูปภาพ หรือความคิดมาจากผู้อื่นโดยปราศจากการอ้างอิง แต่ก็ไม่มีปัญหาในเรื่องการยอมรับ แต่ในปัจจุบันจะพบว่าการยอมรับในเรื่องเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไป การทุจริตทางวิชาการเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นเพิ่มมากขึ้นในสังคมโลก และปทัสฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศจะให้ความสำคัญกับปัญหาการทุจริตทางวิชาการแตกต่างกันไป จะพบโดยทั่วไปว่าประเทศสหรัฐอเมริกาหรือประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าในการศึกษาค้นคว้า หรือประเทศที่ให้ความสำคัญกับทรัพย์สินทางปัญญามาก จะให้ความสำคัญกับปัญหาการทุจริตทางวิชาการมาก เช่นกัน ดังเช่น ตัวอย่างจากข่าวในวารสาร Science ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2554 ที่ลงว่า “Psychologist accused of fraud on Astonishing Scale” เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในเนเธอร์แลนด์ ศาสตราจารย์ Diederik Staple แห่งมหาวิทยาลัย Tilburg ก่อผลสะเทือนแก่มหาวิทยาลัยเก่าที่เคยทำงาน คือ มหาวิทยาลัย Groningen และมหาวิทยาลัยที่เรียนจบปริญญาเอก คือ มหาวิทยาลัย Amsterdam วิธีการคือ การยกเมฆข้อมูลมาโดยไม่ได้ทำการทดลองจริง โดยอ้างว่าตนเป็นผู้ดำเนินการทดลอง หรือมีข้อมูลเก่ามาให้นักศึกษาและผู้ร่วมทีมวิเคราะห์ ในข่าวระบุว่า มีนักศึกษานิพนธ์ปริญญาเอกบางคน จบไป

โดยไม่เคยเห็นแหล่งข้อมูล ไม่เคยทำการทดลอง และเก็บข้อมูลเองเลย เมื่อผู้ร่วมวิจัยบางคนขอดู แหล่งข้อมูลก็ถูกข่มขู่หรือป้ายเปียง จนกระทั่งมี นักวิจัยหน้าใหม่ 3 คน ร้องเรียนต่อมหาวิทยาลัย การสอบสวนอย่างจริงจังจึงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและ มีการตัดสินโทษอย่างรวดเร็ว ดังข่าวที่ Science ลงไว้ใน Wikipedia เช่นกัน¹ จากข่าวดังกล่าว สะท้อนให้เห็นมุมมอง 2 ประการ ประการแรก คือ การทุจริตทางวิชาการเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ ทุกมุมโลก ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษามากเพียงใดก็ตาม ประการที่สอง มองในด้านการจัดการต่อปัญหาการทุจริตทางวิชาการที่ในต่างประเทศมีการดำเนินการอย่างจริงจัง ซึ่งจากข่าวนี้ นายแพทย์ วิจารณ์ พานิช ให้ความเห็นไว้เช่นกันว่า การจัดการเมื่อเกิดข้อสงสัย ว่ามีการทุจริตทางวิชาการในประเทศตะวันตกกับ ในบ้านเราต่างกันแบบหน้ามือกับหลังมือ ในบ้านเรามักจะทำเป็นความลับยิ่งยวด “เพื่อป้องกันความเสียหายของบุคคลและสถาบัน” และเมื่อได้ความ ว่ามีการทำผิดจริงก็ยังไม่ค่อยลงโทษอย่างจริงจัง¹ ต่อมาเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2556 นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เปิดเผยภายหลังเป็นประธานที่ประชุม คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ว่า “ที่ประชุมได้อนุมัติลงโทษทางวินัยร้ายแรงให้ปลดออกผู้อำนวยการสถานศึกษา แห่งหนึ่ง ที่คัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมา 42 หน้า เพื่อนำมาใช้ยื่นขอให้มีและเลื่อนวิทยฐานะ ผมจึงขอแจ้งเตือนไปยังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จะคัดลอกผลงานของผู้อื่นมา บดบังโทษที่กำหนดไว้รุนแรง ฉะนั้นขอให้อบอปก ไม่ไปคัดลอกผลงานใครมา และครั้งนี้ถือเป็นครั้งแรกที่มีการลงโทษทางวินัยกับผู้คัดลอกผลงาน”²

เหตุการณ์การทุจริตที่กล่าวมานั้นเป็นเพียงตัวอย่างที่เกิดขึ้นในแวดวงการศึกษา และสะท้อนให้เห็นได้ว่าแนวทางการดำเนินการต่อการทุจริตทางวิชาการแม้จะเข้มแข็งและรวดเร็วเพียงใด ก็ยังมีการกระทำความผิดปรากฏให้เห็นอยู่เนืองๆ แนวทางในการป้องกันทั้งโดยการสร้างความรู้ ความเข้าใจและการสร้างความตระหนักจึงเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญเป็นประการต่อมา

=== ความหมายของการทุจริต === ทางวิชาการ

การทุจริตทางวิชาการหรือความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มาจากคำว่า Academic Dishonesty ซึ่งมหาวิทยาลัยโคโลราโด เดนเวอร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา³ ให้ขอบเขตการทุจริตทางวิชาการไว้ดังนี้ 1) การนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน (Plagiarism) เช่น การคัดลอกงานเขียนหรือความคิดของผู้อื่นแบบคำต่อคำ การตัดต่อข้อมูลหรืองานเขียนของผู้อื่น การปรับแต่งข้อมูลหรือเขียนข้อมูลขึ้นใหม่โดยยังคงแนวความคิดพื้นฐานของผู้อื่น หรือการนำผลงานของผู้อื่นมานำเสนอเพื่อประโยชน์ทางวิชาการของตน โดยการกระทำดังกล่าวไม่มีการอ้างอิงเจ้าของผลงานเดิม 2) การโกงหรือหลอกลวง (Cheating) เป็นการนำข้อมูล อุปกรณ์ ทรัพย์สิน หรือสื่อต่างๆ ของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยไม่ได้รับอนุญาต เช่น การลอกงานของคนอื่น การให้ผู้อื่นทำวิจัยแทน หรือการลอกข้อสอบ เป็นต้น 3) การสร้างข้อมูลเท็จ (Fabrication) เช่น การนำเสนอผลการทดลองโดยไม่ทำการทดลองจริง นำเสนอผลการวิจัยเท็จ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมอื่นๆ เช่น การนำเสนอผลงานเพื่อการประเมินซ้ำกับผลงานที่

ตัดสินผลแล้ว หรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขโมยหรือทำลายทรัพย์สินทางวิชาการของผู้อื่น เป็นต้น มหาวิทยาลัยแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย⁴ กำหนดขอบเขตของการทุจริตทางวิชาการไว้ดังนี้ 1) Cheating: การลอกข้อสอบ การลักลอบนำเครื่องคิดเลข/โทรศัพท์/อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เข้าห้องสอบ การนำเสนอผลงานซ้ำ เป็นต้น 2) Fabrication: การสร้างข้อมูลเท็จ หรือการสร้างอ้างอิง 3) Plagiarism: การนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยไม่มีการอ้างอิงเจ้าของผลงาน

กล่าวโดยสรุปก็คือ การทุจริตทางวิชาการเป็นลักษณะของการหลอกลวงที่เกิดขึ้นและมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางวิชาการ ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ 1) การลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยไม่อ้างอิง ซึ่งบางท่านเรียกว่า การขโมยความคิด/ผลงานของผู้อื่น หรือโจรกรรมทางวิชาการ (Plagiarism) 2) การสร้างข้อมูลเท็จ การสร้างผลงานวิจัยเท็จ หรือการอ้างอิงเท็จ (Fabrication) และ 3) การโกงหรือการทุจริตอื่นๆ (Cheating) เช่น การนำเสนอข้อมูลที่ป้อนเท็จต่อผู้สอน การซื้อขายผลงานทางวิชาการ พฤติกรรมการทุจริตในห้องสอบ การลอกข้อสอบ การนำผลงานที่ทำหลายคนมาเป็นของตนเอง การนำเสนอผลงานที่เคยเสนอแล้วซ้ำ เป็นต้น

=== สาเหตุของการทุจริต === ทางวิชาการ

ปัญหาการทุจริต ฉ้อโกง หรือปัญหาการคอร์รัปชันในสังคม มีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายประการ สาเหตุของการทุจริตทางวิชาการ ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากปัจจัยสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. การขาดคุณธรรม : คุณธรรมที่ขาด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต ความละเอียดและเกรงกลัว ต่อการทำบาปหรือการทำคามผิด ในทางพระพุทธศาสนาความซื่อสัตย์สุจริตหรือสัจจะถือเป็นหลักธรรมสำคัญของมนุษย์ ซึ่งสัจจะ หมายถึง ความจริง ความซื่อตรง ความจริงใจ ผู้ที่มีสัจจะ ในทางวิชาการ ย่อมหมายถึงผู้ที่รักษาความจริงของการพูด การกระทำ ซื่อตรงต่อหน้าที่ มีความจริงใจต่อผู้อื่น ซึ่งเป็นคุณธรรมที่ทำให้โลกมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่ทำให้สังคมสับสนวุ่นวาย ผู้ที่กระทำการทุจริตทางวิชาการ เป็นผู้ที่ไม่คำนึงถึงความซื่อสัตย์สุจริตในการอ้างผลงานของผู้อื่นหรือสิ่งที่กระทำ หรือไม่ยึดถือความจริงของสิ่งที่ตนเองกระทำ รวมทั้งไม่ให้ความจริงใจต่อผู้อื่นหรือผลงานของผู้อื่น

2. การขาดอุดมการณ์ : อุดมการณ์ หมายถึง อุดมคติอันสูงส่งที่มุ่งใจมนุษย์ให้พยายามบรรลุถึง และอุดมคติ หมายถึง จินตนาการที่เป็นมาตรฐานแห่งความดี ความงาม และความจริงทางใดทางหนึ่งที่มีมนุษย์ยึดถือเป็นเป้าหมายแห่งชีวิตตน⁶ ซึ่งตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542⁷ ให้ความหมายอุดมการณ์เปลี่ยนไปว่า เป็นหลักการที่วางระเบียบไว้เป็นแนวปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ผู้ที่มีอุดมการณ์ หรือมีอุดมคติจะเป็นผู้ที่มีเป้าหมายในชีวิตและดำเนินชีวิตด้วยคุณธรรมความดี ต่างจากผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์ที่จะทำทุกอย่างเพื่อให้ตนได้รับประโยชน์ โดยไม่คำนึงว่าการกระทำนั้นจะส่งผลต่อผู้อื่นอย่างไร การที่บุคคลทุจริตทางวิชาการ เนื่องจากการขาดหลักยึดเหนี่ยวที่เป็นมาตรฐาน เป็นความดี และความจริงให้ยึดเหนี่ยวในการปฏิบัติงานทางวิชาการให้บรรลุความสำเร็จ

3. มีค่านิยมที่ผิด : ในปัจจุบันจะพบเห็น อยู่เสมอถึงค่านิยมของคนในสังคมที่เปลี่ยนไป เช่น การให้ค่านิยมแก่คนที่มีความร่ำรวย คนที่มีตำแหน่งใหญ่โตหรือใช้ชีวิตอย่างหรูหรา มากกว่าการให้ค่านิยมแก่คนดี คนที่ซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งอาจมีอิทธิพล มาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมทุนนิยมที่เพิ่ม มากขึ้นอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ผู้ที่มีค่านิยมที่ผิด ในทางวิชาการจะให้คุณค่ากับการได้มาซึ่งตำแหน่ง ที่สูงขึ้นก้าวหน้าขึ้น หรือทำให้มีค่าตอบแทนมากขึ้น จากการเลื่อนขั้นเลื่อนวิทยฐานะ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการ (Means) ที่ได้มาว่าจะถูกต้องหรือไม่อย่างไร

4. สาเหตุอื่นๆ : ซึ่งเป็นสาเหตุหรือ ปัจจัยเสริมให้กระทำการทุจริตทางวิชาการ อาทิ

1) การมีรายได้ไม่เพียงพอกับ รายจ่ายทำให้ต้องพยายามยกฐานะของตนเองให้ ดีขึ้นในแวดวงสังคม โดยการทำผลงานทางวิชาการ เพื่อเพิ่มวิทยฐานะที่มาจากกรทุจริต เช่น การจ้าง ทำงานวิจัย สร้างข้อมูลเท็จเพื่อเสนอผลงาน เป็นต้น

2) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี สารสนเทศ ทำให้บุคคลสามารถเข้าถึงข้อมูลที มากมายหลากหลายจากทั่วโลกได้ จึงทำให้โอกาส ในการทุจริตทางวิชาการมีมากขึ้น เช่น การคัดลอก งานผู้อื่นมาเป็นของตนเองโดยไม่อ้างอิงเจ้าของ ผลงานเดิม การตัดต่อ/ตัดปะผลงานเขียนหรือสื่อ ต่างๆ โดยไม่ให้เกียรติแก่ผู้สร้างผลงาน เป็นต้น

3) ความไม่เข้มแข็งในการตรวจสอบ หรือการลงโทษผู้กระทำผิด ซึ่งอาจเชื่อมโยงกับ การที่สังคมไทยมีระบบอุปถัมภ์มาอย่างยาวนาน ทำให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งที่อาจ ไม่รู้เท่าทันหรือรู้เท่าทันว่าเป็นการกระทำทุจริต การเกรงกลัวต่ออำนาจของผู้ที่มีอิทธิพลในสังคม เช่น นักการเมือง หรือข้าราชการประจำที่มีอำนาจ สูงกว่า ทำให้ไม่มีการจัดการอย่างจริงจังกับปัญหา การทุจริตดังกล่าว

แนวทางการแก้ปัญหา และการจัดการ กับการทุจริตทางวิชาการ

การทุจริตทางวิชาการมีตั้งแต่พฤติกรรมที่ไม่รุนแรงจนถึงพฤติกรรมที่รุนแรง ปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้นในสถาบันการศึกษาซึ่งเป็นแหล่งที่หล่อหลอมค่านิยม คุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนที่จะเติบโตเป็นกำลังสำคัญของประชาชาติ นับว่าเป็นรากฐานของปัญหาการทุจริตอื่นๆ ตามมามากมาย ซึ่งสาเหตุของพฤติกรรมเหล่านั้น ไม่ว่าจะเกิดจากสาเหตุใดก็ตาม หากไม่มีการปรับแก้หรือให้ความสำคัญตั้งแต่เริ่ม จะเป็นปัญหาที่ลุกลามไปสู่ปัญหาการทุจริตอื่นๆ ทำลายความน่าเชื่อถือของผลงานทางวิชาการที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ รวมถึงจะส่งผลไปสู่การเสื่อมถอยของสังคมในมิติอื่นๆ อย่างกว้างขวาง ดังนั้นจะเห็นว่ามหาวิทยาลัยต่างๆ ให้ความสำคัญกับปัญหาการทุจริตทางวิชาการ และกำหนดเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัยในการจัดการกับปัญหาดังกล่าว เช่น Stony Brook University; School of Professional Development สหรัฐอเมริกา จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อป้องกันและจัดการกับปัญหาการทุจริตทางวิชาการในทุกรูปแบบ⁷ (www.stonybrook.edu/spd/) มหาวิทยาลัยแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา กำหนดนโยบายและมาตรการ (California Code of Regulations) ในการดำรงความเข้มแข็งทางวิชาการและคุณภาพการศึกษา ซึ่งระบุอย่างชัดเจนว่าการทุจริตทางวิชาการเป็นความผิดที่รุนแรงและเป็นปัญหาสำคัญที่ลดทอนคุณภาพและความเชื่อมั่นทางวิชาการของมหาวิทยาลัย (California State University) มหาวิทยาลัยโคโลราโด สหรัฐอเมริกา ก่อตั้ง "Honor Code Council" ขึ้นที่ Boulder Campus ตั้งแต่ ค.ศ. 2002 เป็นลักษณะการ

รวมตัวของนักศึกษาเป็นชุมชนที่สร้างความเชื่อมั่นว่าจะไม่มีการทุจริตทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ เกิดขึ้น มีการดำเนินการโดยนักศึกษาเป็นแกนหลัก และร่วมมือกับวิทยาลัย โรงเรียนต่างๆ ในการระบุปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้น สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับสมาชิก และร่วมกันแก้ปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยให้มีความน่าเชื่อถือ เป็นต้น⁸ สำหรับในประเทศไทย มหาวิทยาลัยต่างๆ มีการประกาศระเบียบของมหาวิทยาลัยและบทลงโทษสำหรับผู้ที่มีพฤติกรรมทุจริตทางวิชาการ เช่น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ การทุจริตในการสอบจะมีการลงโทษโดยการให้ปรับตกในวิชาที่ทุจริต⁹ มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีการออกประกาศแนวปฏิบัติและเกณฑ์การพิจารณาโทษทางวิชาการนักศึกษาที่กระทำความผิดอันมีสาเหตุมาจากการสอบในกรณีต่างๆ ซึ่งมีทั้งการปรับตกในรายวิชาที่ทุจริต การปรับตกในทุกรายวิชาที่เข้าสอบ หรือปรับตกในทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้นๆ ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของพฤติกรรมทุจริตที่นักศึกษากระทำ¹⁰ เป็นต้น สำหรับในกรณีการคัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยไม่มีการอ้างอิง (Plagiarism) ในปัจจุบันมีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และฐานข้อมูลที่นิยมใช้ในการตรวจจับการคัดลอกผลงานวิจัยของผู้อื่น ได้แก่ eTBlast (A Text similarity-Based Engine for Searching Literature Collections : Virginia Bioinformatics Institute), Déjà vu, Turnitin, CopyCat (NECTEC) และระบบอักษรวิสุทธิ์ ซึ่งพัฒนาโดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีสถาบันที่ร่วมลงนามกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมด้วยระบบนี้เป็นจำนวนมากกว่า 96 แห่งทั่วประเทศ¹¹ เป็นต้น ดังนั้นแนวปฏิบัติในการแก้ปัญหาและการจัดการกับการทุจริตทางวิชาการ

จึงต้องดำเนินการทั้งระบบ โดยการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน มีระเบียบปฏิบัติและบทลงโทษ มีการสร้างความตระหนักให้แก่นักศึกษาและผู้ที่จะผลิตผลงานทางวิชาการ มีกลไกในการดำเนินการในรูปแบบคณะกรรมการเพื่อป้องกันและจัดการกับปัญหาการทุจริตทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบที่เข้มแข็งในการตรวจสอบพฤติกรรม การทุจริตทางวิชาการดังกล่าว

สรุป

การทุจริตทางวิชาการเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ตั้งแต่ในสถาบันการศึกษา ในแวดวงวิชาการ ตลอดจนในสถาบันหรือกลุ่มทางสังคมต่างๆ ทั่วโลก พฤติกรรมการทุจริตที่เกิดขึ้นสะท้อนค่านิยมของคนในสังคมในยุคปัจจุบัน การทุจริตที่เกิดขึ้นมากมายหากไม่มีการจัดการหรือตระหนักว่าเป็นปัญหาอาจกลายเป็นบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งปัจจัย

ส่งเสริมและสาเหตุของการทุจริตทางวิชาการมีหลายประการ การจัดการและการแก้ไขปัญหาการทุจริตทางวิชาการควรเป็นการดำเนินการที่ต้องได้รับความร่วมมือในทุกระดับตั้งแต่สถาบันการศึกษาจนถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ผลิตผลงานทางวิชาการ วิธีการแก้ไข ควรประกอบด้วยการสร้างเจตคติและค่านิยมของนักศึกษาให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มแรก โดยการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน การกำหนดประมวลจริยธรรม (Honor Code) ให้นักศึกษารับทราบและปฏิบัติตาม ตรวจสอบผลงานที่จะมีการนำเสนอทั้งโดยอาจารย์ผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ผลงานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆ ตลอดจนมีมาตรการในการลงโทษผู้ที่มีพฤติกรรมการทุจริตทางวิชาการดังกล่าว จะเป็นการแก้ปัญหาและจัดการกับพฤติกรรม การทุจริตทางวิชาการได้อย่างครอบคลุม เพื่อสร้างมาตรฐานทางวิชาการที่จะส่งผลต่อความเข้มแข็งของสังคมโดยรวมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. Vicharn Panich. การทุจริตทางวิชาการ. [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน 2560]. แหล่งที่มา: <https://gotoknow.org/post/posts/468062>.
2. ครู 9 พันเฮ ประเมินวิทยฐานะใหม่ ก.ค.ศ. ไม่ขึ้นบัญชีกลุ่มสอบผ่านร้อยละ 60 ลังปลด ผอ.ร.ร. ลอกผลงานทางวิชาการ. มติชน 29 มกราคม 2556. [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน 2560]. แหล่งที่มา: <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=31434&Key=hotnews>.
3. University of Colorado Denver. Definition of Academic Dishonesty. [Internet]. [cited 2017 April 24]. Available from: <http://www.ucdenver.edu/academics/colleges/CLAS/faculty-staff/policies/HandlingAcademicDishonesty/Pages/Definition-of-Academic-Dishonesty.aspx>.
4. California State University, Northridge. Academic Dishonesty. [Internet]. [cited 2017 April 24]. Available from: <http://catalog.csun.edu/policies/academic-dishonesty/>.
5. ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์; 2539.
6. ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น; 2546.
7. Stony Brook University. Academic Dishonesty. [Internet]. [cited 2017 April 24]. Available from: www.stonybrook.edu/spd/.
8. University of Colorado Boulder. Honor Code. [Internet]. [cited 2017 April 24]. Available from: www.colorado.edu/honorcode/.
9. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยกรุงเทพว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2552. [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ 24 เมษายน 2560]. แหล่งที่มา: <http://recordsoffice.bu.ac.th/>.
10. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. แนวปฏิบัติและเกณฑ์การพิจารณาโทษทางวิชาการนักศึกษาที่กระทำความผิดอันมีสาเหตุมาจากการสอบ. [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน 2560]. แหล่งที่มา: <https://tqf.kku.ac.th/>.
11. งานสารสนเทศและห้องสมุดสตางค์ มงคลสุข. คู่มือ Plagiarism. [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม 2560]. แหล่งที่มา: <http://stang.sc.mahidol.ac.th/text/plagiarism.htm>.